

نگاهی موافق به فیلم «طلا»

این «طلا»ی باعبار ۱۸

سام بهشتی: موفقیت یک امر اتفاقی نیست، یک سری پارامترها؛ درست و اصولی باید در کنار هم چیده شود تا یک اتفاق رقم بخورد. معیارها و ایدéalها باید به درستی کنار هم قرار بگیرند و اگر قرار است یک تیم به موفقیت برسد، باید انگیزه کافی و لازم در میان تک تک اعضای گروه وجود داشته باشد.

برای آخرین بار است که هومن سیدی را در مقام بازیگر تا این میزان جذاب و به اندازه می بینیم. منظور از آخرین بار این است که بعد از این فیلم سیدی بیشتر در عرصه کارگردانی به فعالیت پرداخته است و شاید فیلم «طلا» آخرین حضور او در مقام بازیگر در سینما باشد که البته این فقط یک احتمال است. در کنار سیدی یک حضور مقتدرانه و اصولی از نگار جواهریان شاهد هستیم که شاید جدی ترین حضور او در این فیلم است که توانایی هایش را به رخ می کشد و دوباره ثابت می کند که باز یگر با استعدادی است.

طنز طباطبایی هم یکی دیگر از بازیگرانی است که ثابت کرده است هوشمندانه انتخاب می کند. بار دیگر که فیلم را دیدم به این نتیجه رسیدم که بهترین بازیگر نقش مکمل سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر؛ از سال های قبل مسیرش را مشخص کرده و با یک ریل گذاری اصولی و منسجم برای رسیدن به هدفش و بهترین بودن تلاش کرده است.

تیم بازیگران این فیلم و ترکیبی که کنار هم قرار گرفتند، حضوری متفاوت دارند. علاوه بر نویسنده و کارگردان، تیم بازیگری «طلا» به شدت طلایی هستند و یک عنصر مهم برای این فیلم تلقی می شوند.

رامبد جوان؛ مردی در پشت پرده

در ابتدای همین مطلب نکاتی درباره موفقیت مطرح کردم که یکی از افراد موفق در سینما و تلویزیون ایران؛ رامبد جوان است. هنرمندی که نزدیک به دو دهه است حضور مستمر و تاثیرگذار در حرفه خود داشته است و جزو محبوب ترین ها در میان مردم است.

گرفت که در اکران آنلاین توانسته است پرمخاطب باشد.

چرا فیلم «طلا» توانست پرمخاطب شود؟

پرویز شهبازی یکی از فیلمسازهای شاخص در سینمای ایران بوده و همیشه مخاطب های خودش را داشته است. جهان سینما را به خوبی می شناسد و درک درستی نسبت فیلمنامه و ساختار قصه دارد. سوژه هایی که به سراغ آن ها می رود و به قصه تبدیل می کند، همگی از دل اجتماع بیرون آمده است و فیلمسازی است که از زاویه درستی به موضوعات اجتماعی نگاه می کند. «طلا» جنس همان همیشگی های پرویز شهبازی است، راحت و روان قصه می گوید، شخصیت اولش متعهد و نماینده نسلی است که یا بند به اخلاقیات است. شهبازی دلمشغولی های نسلی را نشان می دهد که دغدغه دارد و در جامعه مسمومش برای بقا تلاش می کند. قصه «طلا» برای مخاطب عام راحت و روان روایت می شود و شاید همانند «در بند» و «عیار ۱۴» و «نفس عمیق» پیچیدگی های خاصی نداشته باشد، اما در عین این سادگی به شدت جذاب است و یک فیلم مهم و قصه گو در سینمای ایران است. شهر تهران همانند یک شخصیت در نحوه روایت حضور پررنگی دارد و تاثیرگذار است و فیلم پر از نمادهایی است که فیلمساز آن ها را به نحوی کدگذاری کرده است که هر کس می تواند از ظن خود به تجزیه و تحلیل بپردازد. یکی دیگر از ویژگی های «طلا» انتخاب بازیگران این فیلم است که اگر تا این حد با وسواس انتخاب نشده بودند، به این ترکیب حساس و جذاب نمی رسیدیم.

شهبازی دل مشغولی های نسلی را نشان میدهد که دغدغه دارد و در جامعه مسمومش برای بقا تلاش میکند. قصه «طلا» برای مخاطب عام راحت و روان روایت می شود و شاید همانند «در بند» و «عیار ۱۴» و «نفس عمیق» پیچیدگی های خاصی نداشته باشد، اما در عین این سادگی به شدت جذاب است